

Cho dù là ng i đàn ông thu c lo i “quá đắt, m i g i ch n chân,” cũng đ c các n ng nh b ng con cháu c a mình chi u c m t cách t n tình

Th y b t báo xu ng, g c p kính đ lên bàn, đôi m t t t khép i. Nàng v a đ c m t cái tin trên t San Jose Mercury News, s ra Sunday, Nov. 6, 2011:

TEMPTATIONS AWAIT

Checklist for a trip to Vietnam: Visa, passport, wife’s OK.

“Sài Gòn City, Vietnam -- The trouble for Henry Liem begins every time he prepares to return to his homeland.

Getting the required visa from the Vietnamese government is a breeze. It’s the “second visa” -- from his wife worried that he will stray over there -- that requires diplomatic skills.

“My wife is always cranky every time I go,” said Liem, a philosophy instructor at San Jose City College who visits Vietnam twice a year to teach at a university. “So I rarely disclose my upcoming trip until the last minute. It’s pain minimization. The longer she knows, the longer I have to bear the pain.”

Bài báo m đ u b ng câu chuy n c a ông **Henry Liem** nào đó. Ông này v V t Nam m i năm hai n đ đ y tri t cho m t tr ng đ i h c. Không bi t ông đ y tri t lo i gì mà khi xin visa, ông đ c xã h i ch nghĩa cho nh p c nh m t cách th t đ dàng. Tuy nhiên, ngoài cái visa do tòa lãnh s v t c ng c p đ nh p c nh, ông còn ph i xin thêm m t visa n a đ xu t c nh: đó là cái visa ch p thu n đ đ i c a bà v đ u p tay g i m i ngày.

M t đ i u ngh ch lý là m i khi xu t ngo i, h u h t m i ng i đ u lo xin visa s m, đ n u có gì tr c tr c, thì còn nh u th i gian xoay tr . Trong khi cái visa th nh c a ông **Henry Liem** thì ng c i: ph i đ i đ n g phút cu i ông m i n p đ n, và không đ i bà v có đ th i gian suy tính c n tr , ông cu n gó i đông cho !

C bài báo đ i ý nói v tình tr ng đàn ông V t Nam i ngo i qu c, khi tr v thăm quê h ng, th ng b (hay đ c!) nh ng cô gái tu i còn r t tr ng tình m t cách mãnh l t. Cho dù là ng i đàn ông thu c lo i “quá đắt, m i g i ch n chân,” cũng đ c các n ng nh b ng con

Bây Tình

Tác Giả: Lác Long Huánh Quác Phú
Thứ Năm, 01 Tháng 12 Năm 2011 05:49

cháu cáa mình chỉ u cá mát cách tán tình, lý do: tát cá chá vì tán chá không phái vì tình! Có tán là các náng sá chỉ u chuáng tái bán. Chính vì cái đá tài “Fun for men, pain for women” nên ông ký giáng i Má John Boudreau bá công đá viát và bài đác đáng trên trang nhát ngày Chá Nhát cáa tá báo...

Khoáng năm phút sau, đá tâm tá láng đáng, Tháy má mát nhìn lên trán, bài báo đã khái lái tâm tá đầu đán cáa nàng...

Liác nhanh vá phòng ngá cáa Xuân, ngái i cháng cáa nàng gán bán mái năm, có lá ông ta còn ngá, cũng có thá đã thác mà cháa ngái dáy. Đã hai năm nay vá cháng nàng ngá riêng, mái ngái i mái phòng, giá giác tùy há cháng ai đá ý đán ai. Cá táng sau bao năm làm láng vát vá trên xáng i, vá cháng nàng sá tán háng nháng gì do công lao hai ngái i các khá xây đáng, đác sáng hánh phúc bên nhau táng phút táng giây vào lúc cuái đái, nào dè...

Năm 1954, nhá tháy đác sá tàn ác cáa cáng sán, gia đình Tháy nhanh chân lên máy bay đi tháng vào Sài Gòn và đánh cá tái đó. Hán náa Bá nàng là mát ngái khoa báng cho nên đác cá chính quyán mián nam nhanh chóng chán đá nám mát chác vá quan tráng, lúc đó nàng chá là mát “Cô bé Bác Ká nho nhá.” Cuác đái niên thiáu cáa nàng êm á trôi qua tái mián nam náng ám. Nàng là ná sinh TV, đác đá m là Tráng Vát thay vì Tráng Váng.

-
Năm lên đá nhá cáp, do sá giái thiáu cáa bán bè, nàng quen biát Xuân, cũng là ngái bác di cá, lúc đó Xuân đang hác Chu Văn An, hán nàng hai láp. Bá cáa Xuân là mát tháng gia táng đái thành công tái Sài Thành. Cuác tình hác trò Chu Văn An Tráng Váng (CVATV) chám ná tá đó.

-
Sau đó Tháy và Xuân đáu hác luát. Năm 1972, Xuân đác bá nhiám làm Thám Phán cáa mát tánh lá nhá mián Tây. Sáu tháng sau, đám cái cáa Xuân và nàng đác tá chác linh đình tái Sài Gòn đá kát thúc cuác tình năm chá : “CVATV” (Chát Vi Ăn Tráng Vát.)

-
Nàng theo Xuân vá sáng tái mát tánh lá cáa đáng báng mián nam. Vái báng cá nhân luát, nàng xin đi dáy tái mát tráng trung hác đá cho đá buán, đáng thái có thêm lái tác. Cũng nhá khoáng thái gian sáng gán gửi ngái i mián nam và đám hác trò thát thá chát phác, nàng cám tháy thoái mái khi tiáp xúc vái mái ngái i. Theo nàng nghĩ, ngái i mián nam không có chiáu sâu, cho nên không cán phái “đá phòng” nhá ngái i mián bác. Chá cán nói chuyán mát lát, là có thá đoán đác ngái i đó nghĩ gì, nàng tá hào nhá váy.

Nhá vào chác vá, Xuân đác cáp cho mát ngôi nhà xinh xán bên cánh mát nhánh cáa sông Cáu Long. Cuác sáng êm á mái ngày cáa Tháy nhá giông nác trôi qua lái khi tháy triáu thay đái. Đáa con gái đáu lòng cáa nàng cũng sinh ra tái đây. Nhiáu khi nàng ngái im láng hàng giá đá nhìn nác trôi mà trong đáu cháng nghĩ ngái gì hát. Cũng có lúc nàng cám tháy nhám chán vì cuác sáng quá êm đá m, nháng bây giá, sau bán mái năm cuác đái, nàng tháy nhá giông sông năm xáa và thám có lái nháng giây phút vô tá lá quý giá đó.

-
Cá táng cuác đái êm á trôi qua, đáu Tháng Tá năm 1975, Bá nàng bát thán gái đián thoái báo vá cháng nàng vá Sài Gòn gáp, lý do theo Bá nghĩ: mián nam sá mát. Vái kinh nghiám hiáu biát vá cáng sán, Bá hoáng hát hái thúc mái ngái i chuán bá đi tán nán thêm mát lán náa. Vá cháng nàng không tin lám vì lúc đó vùng đáng báng ván an toàn không mát thá trán nào bá viát cáng chiám đóng. Bá nàng phái nhiáu lán thúc đác, nàng mái cháu ám con cùng cháng trá vá Sài Gòn khi Quác Lá 4 đác khai thông trá lái.

-
Cußc đßi đßn vßi nàng mßt cách thßt đß dàng, trong khi quân dân mißn nam vßt vß ngăn chßn kß thù vào nhßng giß phút hßp hßi, thì gia đình nàng đã tßi Subic Bay ß Philippine, có thß nói là nhßng ngß i tß nßn đßu tiên đßn căn cß này. Tài sßn cßa cß hai bên nhà nàng và chßng, coi nhß mang đi hßt, ngoßi trß bßt đßng sßn. Sau hai lßn tß nßn: tß bßc vô nam và tß mißn nam sang Mß, Thßy không có cßm giác đau khß cßa mßt ngß i vì bßt đßc dĩ phßi lßa bß quê hßng, đôi lúc nàng còn có cßm tßng nhß là đi du lßch, chß sau khi rßi khßi trß i tß nßn Camp Pendleton đß đßnh cß tßi Orange County, thì nàng mßi phßi vßt lßn vßi đßi sßng vßt chßt cßa xß này. Trong nhßng năm đßu, gia đình nàng đß cß nhßn trß cßp cßa chính phß, đßa con trai thß nhß cũng chào đßi lúc đó.

Lßi đßng thßi gian đß cß hßng trß cßp, vß chßng nàng đã đi hßc lßi. Năm 1980 Xuân ra trßng vßi bßng kß sß đßnh và gia đình nàng đßi lên San Jose vì Xuân nhßn đß cß vißc làm vßi lßng khá cao. Sau đó Thßy cũng nhßn đß cß mßt vißc làm vß accounting đúng vßi ngành nàng chßn hßc.

Thßi gian trôi qua, nßi Thung Lßng Hoa Vàng, cßp vß chßng Xuân Thßy không mßy chßc trß nên khá giß. Có lúc vß chßng nàng làm chß đßn năm căn nhà vì bißt đßu tß đúng lúc vào thß trßng đßa ßc.

-
Đßn năm 2000, Thßy vß hßu vì tài chánh không còn cßn thißt đß nàng phßi lßn lßi ra đi tß 9 giß sáng đßn 5 giß chißu nßa. Vß lßi, vßi sß bßt đßng sßn đã có, nàng đß vißc đß nhà quán xuyßn. Chß có chßng nàng là vßn còn phßi tißp tßc đi làm vì lßi tßc cao nhß lßng hßu, cßng vßi bonus và stock hßng cho. Hßn nßa Xuân phßi đi làm đß có bßo hißm sßc khße cho cß gia đình. Sau khi vß hßu, Thßy đß cß hßng nhßng giây phút thoßi mái sau bao năm làm vißc vßt vß. Xuân, chßng nàng là mßt ngß i đàn ông tßt, có trách nhißm, yêu thßng nàng và con cái mßt cách tuyßt đßi. Cß thßi gian lßy Xuân, nàng chßa bao giß thßy chßng mình đßi gßt hay làm nhßng chuyßn gì có lßi vßi nàng. Đôi lúc nàng còn tß hào: nhß “chßm sóc kß lßng,” nên Xuân không “thoát” đß cß bàn tay phù thßy cßa nàng, con gái “Bßc Kß” mà...

-
Gia đình nàng và Xuân rßt sùng đßo Phßt. Sßn có nhißu thßi gian rßnh rßi, nàng đi chùa đß tô đßp nißm tin Phßt pháp. Cß nàng và Xuân thßng hay bß thßi gian làm công quß cho chùa và dĩ nhiên cũng là ngß i giúp đß tßn tình nßu chùa bß kßt vß tài chánh. Cũng chính vì nhß vßy, vß chßng Thßy là nhßng ngß i đß cß kính nß đßi vßi ban trß sß cßa chùa, tißng nói cß hai ngß i rßt đß cß mßi ngß i chú ý. Ban đßu, trong nhßng cußc tß chßc làm tß thißn, chùa đßu mßi vß chßng nàng tham gia, sau đó vßi sß nhißt tình, chùa nhß vß chßng nàng đß mßt trách tßc ß.

-
Năm 2002, chùa đón tißp mßt vß sß tß Vißt Nam qua chßi. Sau nhißu lßn tißp xúc vßi vß sß này, vß chßng nàng quyßt đßnh vß Vißt Nam lßn đßu, hßu đß nhìn tßn mßt cßnh khßn khß cßa nhßng ngß i nghèo, nhßt là nhßng trß mß cô. Lßn đó vß chßng nàng quß thßt đßng tâm khi thßy nhßng nßi khß đau cßa ngß i nghèo sßng đß i chß đß xß hßi chß nghĩa. Sau khi trß vß Mß, Thßy và chßng thành lßp mßt hßi tß thißn, kêu gßi lòng hßo tâm cßa mßi ngß i đß giúp nhßng kß khßn khß bên nhà. Nhißu lßn tß chßc quyên tißn, vßn nghß gây quß và cß hai đã nhißu lßn trß vß mang lßi bao nhiêu nißm hy vßng cho nhßng ngß i khßn cùng. Thßy và Xuân hßng say làm tß thißn vì nghĩ rßng sß đß phß cß lßi cho con cái.

-
Có mßt lßn, trong mßt chuyßn vß Vißt Nam, Xuân gßp lßi mßt ngß i bßn hßc cũ ß trung hßc. Tay bßt mßt mßng, cß hai đßu thích thú kß chuyßn ngày xßa lúc còn hßc ß Chu Văn An. Sau đó

ngßi bßn cßa Xuân mßi vß chßng nßng đi ußng nßng cß mßt quán, gßn khách sßn nßi vß chßng nßng đang trú ngß. Quán nßng này trông khá lßch sß, mßc dù các cô chiêu đãi ăn mßc cũng hßi...mát mß.

Lúc mßi bßn cßa Xuân vào quán, Thßy đß ý xem cßnh vßt chung quanh, cßnh gißc mßi hành đßng lßn lßi nói cßa mßy cô chiêu đãi. Mßc dù Xuân đáng tußi bác cßa mßy cô này, nhßng Thßy không mußn cô nào có hành đßng lßng đßi vßi ông chßng cßa mình. Nàng đã tßng nghe rßt nhißu lßi bàn cßa mßy bà đã tßng vß trßc... Có mßt bà bßn cßa Thßy kß lßi rßng: khi vß chßng bà vào mßt quán ăn, mßt cô chiêu đãi viên đáng tußi cháu, gßi ông chßng đßu tóc bßc cßa bà là anh và xßng em ngßt sßt. Bà bßn cßa Thßy nóng mßt lên lßp cô ta rßng: “Ông ß đáng tußi bác cßa cô mà dám gßi bßng anh xßng em?” Bà này nhßn đßc câu trß lßi cßa cô chiêu đãi: “Ồ Vißt Nam, chß có cha và nhßng ngßi già tßi mßt trăm tußi, mßi đßc gßi Ba và Bác, xßng con, còn đßi mßt trăm tußi thì chß đáng làm anh thôi.” Bà bßn cßa Thßy gißn run lên mà chßng nói đßc gì, chß còn bißt hßi chßng mình đi vß!

Khi ngßi bßn cßa Xuân gßi thßc ußng, mßt cô chiêu đãi bußt mißng xßng em làm Thßy gißt mình. Nàng trßng mßt nhìn cô ta làm cô này khßng lßi, lí nhí thêm vài tißng rßi bß vào bên trong. Vài phút sau, mßt cô chiêu đãi khác mang thßc ußng ra. Cô này có gßng mßt hißn lành, dáng đßu hßt sßc khúm núm. Cô ta mßi mßi ngßi dùng nßng và gßi vß chßng nàng bßng bác, xßng con. Thßy nghe cách xßng hô, lßy làm hß đß và có cßm tình vßi cô này ngay. Đßi mßt nàng cô gái gßi lßi hình ßnh nhßng đßa hßc trò thßt thß chßt phát cßa nàng ngày xßa, lúc nàng đi đßy ß trung hßc.

-
Trong khi Xuân và ngßi bßn đang kß lßi nhßng kß nißm năm xßa, thì thßnh linh có tißng ßn ào chßi bßi làm náo đßng cß quán, cùng lúc đó, mßt tên thanh niên hùng hß bßn cßa vào gßi tên Mßn. Hßn ta chßi bßi đòi Mßn phßi đßa tißn cho hßn. Ngßi con gái mßt hißn lành mang nßng cß cho nàng lúc nßy sß hßi bßn cßa ra, thì ra cô ta tên Mßn.

Tên thanh niên vßa trông thßy Mßn là tißn tßi nßm áo, tát vào mßt nàng mßt cái nßy lßa. Mßn chßi vßi không bißt phßi làm sao. Tên này bßn gißt cái ví tß tay cßa Mßn, lßc soát lßy hßt tißn rßi ném trß cái ví vào mßt nàng, xong xuôi hßn bß đi. Trßc khi rßi quán, hßn không quên hßm đßa là sß trß lßi lßy thêm...

-
Cßnh tßng xßy ra làm Thßy thßt bßt mßn, nàng chßa bao giß thßy mßt ngßi đàn ông vũ phu đánh mßt ngßi con gái yßu đßi nhß tên này. Nhìn vào góc nhà, Thßy thßy Mßn đang ôm mßt khóc nßc nß. Đßng lòng trßc ßn, nàng đßn hßi thăm và vß vß, đßng thßi hßi xem sß tình. Mßn kß lß, ngßi đàn ông đó là chßng cßa cô. Hai ngßi lßy nhau bßn năm, có mßt đßa con gái. Vì chßng cô bß nghißn ngßp lßi mßc thêm tßt cß bßc, nên cß gia đình bß tan nát. Hßn ta còn lén lút đem cßm mißng đßt hßng hßa trong đó có cái nhà cßa cha mß nàng ß đßi quê. Vì mußn chußc lßi mißng đßt đó, nàng phßi giao con cho mß giß đß lên Sài Gòn tìm vißc làm. Đã vßy mà Mßn cũng không đßc yên, thßnh thoßng hßn tßi đòi đßa tißn cho hßn. Mßn đã nhißu lßn thay đßi chß làm, nhßng rßi hßn vßn tìm thßy. Nói xong Mßn khóc sßt mßt làm Thßy cßm thßy đßt rußt, lòng xót xa thßng hßi cho mßt ngßi con gái thßt vô phßc.

Sau khi bißt rõ sß tình, Thßy sanh lòng hßo tâm, rút trong túi qußn ra tß mßt trăm đô la dúi vào tay Mßn, coi nhß là làm mßt vißc tß thißn. Khi nhìn thßy mßt trăm đô la Mß, Mßn hoßng hßt đßa lßi cho Thßy, nói là không dám nhßn sß giúp đß cßa nàng. Cho dù Thßy nói cách nào Mßn vßn mßt mßc tß chßi và nói: con không dám nhßn tißn cßa bác.

Vì tính thßt thß cßa Mßn, Thßy càng thßy mßn ngßi con gái đáng thßng này nhißu hßn. Sau đó Thßy hßi Mßn là bây giß cháu tính làm sao. Mßn trß lßi là không bißt phßi tính sao nßa, vì

cháng nàng đã bißt chá này rßi, thì nàng phßi đi tìm chá khác đß làm. Hßn nßa chá cßa Mßn cũng bßngßi cháng vũ phu tìm thßy, cho nên cô ta cũng phßi tìm nßi khác trú ngß. Đã lß mß lòng hßo tâm, Thßy không nß bß rßi Mßn. Mßt ý nghĩ thoáng qua đßu, nàng chá c nhß trong chùa, nßi nàng hßp tác làm tß thißn có mßt phòng trßng. Hß vßn thßng mßi vß cháng nàng đßn mßi khi vß Vißt Nam. Nàng hßi Mßn: “Nßu cháu không ngßi, bác sß gßi cháu vào mßt chùa đß tránh cháng cßa cháu?” Sau mßt hßi phân vân, Mßn đßng ý theo Thßy vß chùa. Sau đß, mßi lßn vß cháng Thßy vß Vißt Nam làm tß thißn, Mßn là mßt trß tá đßc lßc trong mßi công tác. Cô ta hißn lành giß đßo làm con nên vß cháng Thßy càng tin tßng và thßng Mßn nhißu hßn.

Sß vißc bßt đßu xßy ra là có mßt lßn, trßc ba ngày khßi hành vß Vißt Nam, Thßy bß đßa vào nhà thßng cßp cßu vì bß đau rußt đß. Sau hai ngày nßm bßnh vißn nàng đßc vß nhà, sßc khße không có gì nguy hißm, chá cßn thßi gian bình phßc. Vì công vißc tß thißn dính líu đßn nhißu ngßi, không thß hoãn lßi đßc, nên Thßy bßo cháng đi mßt mình. Lßn đß đáng lß cháng nàng chá phßi lßi có mßt tußn, nhßng Xuân đã lßi đßn ba tußn mßi vß, vßi lý do: chá m trß gißy phép cßa chính quyßn. Sau khi Xuân trß vß Mß, Thßy thßy cß chá và hành đßng cßa cháng rßt khác thßng: Xuân nhß bß mßt hßn, tâm trí nhß đßu đßu và dáng dßp trông thßt mßi mßt. Nàng tßng là Xuân quá vßt vß vì công vißc, nên lo sẵn sóc cháng mßt cách chu đáo... Thßt sß Thßy có ngß đßu, lßn vßng mßt cßa nàng đß, là lßn ngßi con gái hißn lành mà nàng thßng mßn giúp đß, đã ngã vào lòng ngßi “bác” kính yêu và âu yßm xßng “em” vßi cháng cßa nàng mßt cách nßng nßu!

Thßt ra, lßn vß làm tß thißn này cßa Xuân chá cßn có mßt tußn, nhßng chá ba ngày sau Xuân đã ôm trßn ngßi con gái tußi còn nhß hßn con mình trong vòng tay mà chính chàng cũng không ngß! Sß vißc xßy ra quá bßt ngß nên Xuân không bißt phßi xß trí ra sao. Sau đß Mßn đòi ra lß riêng, vì nßu còn lßi chùa thì thß nào chuyßn cũng đß bß. Hai tußn vß trß cũng vì Xuân phßi lßi sßp xßp chá cho Mßn.

Sau lßn đß, ngßi cháng thân yêu cßa Thßy có nhßng cß chá khác thßng. Đôi lúc Xuân tß vß yêu thßng nàng mßt cách nßng nßn, đôi lúc thì xa vßng nhß hßn vß cßi khác. Xuân thßng hßng say nhßc đßn vißc vß Vißt Nam làm tß thißn, chàng còn tß vß quán xuyßn tßt cß mßi vißc đß Thßy không phßi lo. Hßn thß nßa, Xuân thßng hay mß là nßu Thßy không khße thì cß đß chàng lo cho cũng đßc.

Cũng vì hoßch đßnh mßt cháng trình tß thißn quy mô, nên hai tháng sau Xuân trß vß Vißt Nam, xui mßt đißu là Thßy lßi đß cháng đi mßt mình! Lßn này theo cháng trình, cháng nàng sß đßn ba tußn. Khi ra đi Thßy thßy mßt cháng hßn hß thì nghĩ rßng: đß là cái phúc hßu cßa ngßi làm tß thißn!

Sau khi Xuân vß Vißt Nam đßc hai tußn, vào mßt đßm, Thßy nhßn đßc mßt cú đißn thoßi, ngßi gßi nàng là vß sß cô qußn trß cßa chùa...

Đß có yßu tß bßt ngß, Thßy tßc tßc vß Sài Gòn mà không báo cho cháng bißt. Sau khi rßi phi trßng Tân Sßn Nhßt, Thßy đßn ngay khách sßn nàng thßng hay đß tìm Xuân. Không thßy cháng mình đß, Thßy bßn đßn chùa ngay, cũng không gßp Xuân, đßng thßi nàng mßi bißt là Mßn đã đßn ra tß hai tháng trßc. Đßn bßy giß nàng mßi gßi đißn thoßi tìm Xuân, đißn thoßi không trß lßi. Cùng đßng, nàng đành trß vß khách sßn nghĩ cách tìm cháng, tâm can nhß bß thißu đßt.

Mßt ngày sau, có lß có ngßi thông báo cho Xuân, cháng nàng hßt hßi xách vali hành lý đßn

Bây Tình

Tác Giả: Lác Long Huánh Quác Phú
Thứ Năm, 01 Tháng 12 Năm 2011 05:49

khách sán tìm náng. Gáp mát cháng Tháy gián quáa muán xáu, miáng máp máy nói không ra lái. Sau cùng náng cũng ráng hái Xuân đi đâu, Xuân áp úng trá lái là đi phân phát quà tá thián á Bình Tuy. Nhìn mát Xuân, náng biát ngay đó là lái nói đái, bái vì ngá i cháng bao nhiêu năm náng ôám áp không có cái khuôn mát trá trán nhá váy! Tháy òa lên khóc nác ná ...

Biát là không thá đái vá đá cáa, Xuân bán nói thát. Chàng nói là cũng không ngá tái sao Mán nám trong vòng tay cáa chàng mà chàng không có cách nào cháng cá, đá rái chuyán nó đán và tiáp tác tián tái. Vái sá tuái sáu má i, Xuân biát mình không còn bao nhiêu sác lác đá theo káp Mán, nháng không hiáu tái sao mái lán gán Mán, cô ta không bao giá làm cho chàng có cám táng là mát ông già và lúc nào cũng tá vá chân thành cám kích Xuân đã cho cô ta nháng giây phút sung sáng tuyát vái...Mác dù là váy, lán này trá vá, Xuân có thá sán mát háp Viagra đá giúp chàng có đá sá tá tin cáa ngá i đán ông kháe mánh. Háp thuác này chàng đã bí mát nhá mát ngá i bán làm đá cá sĩ mua dùm, Tháy hoàn toàn không biát...

Xuân rón rén má cáa rào đá Tháy bá cá vào nhà, ngôi nhà nho nhá xinh xinh nám trong mát cái hám không sâu lám. Đó là cái tá uyán áng mà Xuân váa mái táu cho Mán đá cá mát tuán. Chàng gõ nhá cáa, cánh cáa má ra, vá cháng Tháy hát sác ngá cá nhiên vì ngá i má cáa là tên cháng vũ phu đã đánh Mán tái quán ná cá. Hán ta tá vá là chá nhân mái vá cháng náng vào nhà. Sau khi vá cháng Tháy ngá i xuáng, hán ta chán mát cái ghá ngá i đái đián, dáng điáu trông rát xác xác. Lúc đó Mán đáng phía sau cáa hán, gáng mát có vá ngá i ngừng nháng không còn nét hián háu nhá nháng lán gáp trá cá. Trên môi cô ta, đám nhá mát ná cá i khó hiáu. Tháy nhìn giáp vòng rái nhìn Mán hái:

“Mán, bác tháng con nhá con ruát, sao con có thá làm nên chuyán nhá váy?”

Mán tránh né không trá lái, tên cháng cáa cô ta bán lên tiáng:

“Sán đây tui giá i thiáu cho hai bác biát, con nhá này tên Mán, chá không phái Mán, nó là bá cáa tui đó.”

Tháy đi tá ngá cá nhiên này, đán ngá cá nhiên khác. Nháng lúc đó náng mái khám phá ra ráng, đây là mát âm máu có tính toán tá đáu. Hán ta tiáp lái:

“Nhân đáp này tui cảm án hai bác đã cho tui gá i con Mán, bây giá tui láy nó lái.”

Tháy cáng háng, biát cháng còn gì đá nói, trong khi Xuân cháng náng mát mà thay đái tá xanh qua tím, quá là mát đáu sá nhá cá. Tháy hám hác đáng lên ra vá, cháng náng tiu ngháu, tay chân run ráy ráu ráu theo sau...

Ká tá lán sau cùng vá làm tá thián, Tháy đau khá tát cùng vì sá phán bái cáa ngá i cháng yêu quý. Tình cám hai ngá i háu nhá không còn có thá hàn gán lái. Còn Xuân thì mang mát mác cám tá i lái táy trái mà chàng tá nghĩ không thá nào tha thá cho mình đá cá. Đã nhiáu lán chàng quá gá i trá cá mát Tháy khóc lóc van xin tha thá. Đái vái Tháy, ngá i đán ông mà náng kính yêu trá cá kia, bây giá trông sao hán há quá! Nhá cá nhá quá!

Xuân đã xin nghá viác sau khi trá vá. Chàng nhá mát ká tàn phá tá thá xác đán linh hán, không còn tâm tá đá làm viác đá cá náa. Viác chùa chián, làm tá thián, vá cháng náng đáu hoàn toàn chám đát.

Hai đáa con náng tháy Bá quá tái nghiáp đáu nán xin náng tha thá cho Bá. Vì tháng con, hán náa chuyán xáy ra Tháy cũng có mát phán trách nhiám, nên lán lán Tháy cũng đáu lái. Xuân vì muán chuác lái lám cáa mình nên lúc nào cũng chiáu chuáng vá mát cách quá đáng, nhiáu lúc làm Tháy bá cá mình, nháng sau cùng náng lái tháy tái nghiáp... Rái thì vào mát ngày

đồng nghiệp, Thầy đã xiêu lòng và chuyển tình về chúng nàng biết đâu người tôi. Số thuốc Viagra mà Xuân đã dùng vào việc “bất chánh” trước kia, phần còn lại, bây giờ tôi có... chánh nghĩa.

Đầu óc Xuân mờ mờ, tai nghe vắng vẻ nghe tiếng côn trùng xa vắng. Đôi mắt chàng tối tối hé mở, những phôi nhũm ngay vì ánh sáng quá chói chang. Chàng không biết mình ở đâu, cũng không biết chuyển gì xảy ra. Đột nhiên vài giây, chàng lại tối tối mờ mờ, chập chờn nhìn thầy gì thì đã nghe tiếng nói quen thuộc của vợ. Phôi thêm chúng ba mươi giây nữa thì Xuân mới biết là mình đang nằm trong bệnh viện... Trong vòng hai tháng, đây là lần thứ nhì chàng bị xỉu và phải đưa vào cấp cứu.

Đã nửa năm nay, số các khỏe của Xuân không tốt. Chàng không nghĩ là mình có bệnh gì nguy hiểm, những không hiểu tại sao có thay đổi, nhức đầu, đau nhức, tay chân rã rời, con người không có sinh lực...

Vì thầy cái sân cỏ mới quá cao, Xuân miễn cưỡng đi lấy máy ra cắt. Có lẽ vì những giờ, công việc trong người không được khỏe, nên khi làm nửa chúng chàng bị xỉu. Cũng may là Thầy đang ở gần đó, nên vội vàng gọi xe cấp cứu đưa chúng vào nhà bệnh viện. Thầy học nghề hết số chúng mình bị stroke mới dù lần trước đã không phải. Sau khi nằm ở phòng cấp cứu được năm giờ, Xuân được cho về vì không thay đổi gì nguy hiểm. Tuy nhiên vì đây là lần thứ nhì, nên bác sĩ cấp cứu khuyên chàng nên gặp bác sĩ riêng của mình để được theo dõi kỹ hơn...

Xuân bước vô nhà, buông người người ngồi ghế sofa, tay ôm mắt khóc, chàng thầy thầy thầy chung quanh mình sụp đổ. Xuân hỏi: tại sao ông Trời lại có thể tàn nhẫn với chàng như thế được? Sau nhiều cuộc nghiên cứu, kết quả sau cùng bác sĩ có câu trả lời: chàng bị nhiễm trùng HIV, tình trạng trên đã bộc phát! Thêm một hậu quả tai hại do tôi làm của chàng gây ra hơn năm năm về trước! Dù có hối hận, tìm cách chữa trị, những đã muộn rồi! Thầy có thể tha thứ cho chàng, những với cái bệnh nan y thế này, cái giá mà Xuân phải trả thì quá đắt!

Thầy nhìn lên bàn thờ Phật, tâm trí thất lạc. Nàng không biết là mình nên cứu cứu với đồng Bátát, hay là trách của Ngài. Công gia đình nàng hoàn toàn sụp đổ khi khám phá ra rằng: nàng cũng bị nhiễm trùng HIV do chúng truy cập sang! Còn gì tội hại hơn nữa không? Chết là không, theo nàng nghĩ!

Kể từ thời niên thiếu, cuộc đời của Thầy êm ái trôi qua, chẳng phải chịu đựng đôi chút vì cuộc sống vất vả trên đất Mẹ, những nói chung nàng luôn nhìn đời là màu hồng.

Cả thế giới rộng rãi thành quả đời được sau bao năm vất vả, vợ hiền, nàng sống sống phần đời còn lại mới cách thoát mái trong tình yêu gần bố của gia đình. Nào ngờ tất cả đều sụp đổ kể từ khi chúng nàng biết đâu... làm thế này!

Trách ai đây? Bátát chăng?

Nhiều khi quên trí nàng có ý đó, những rời lại sự xúc phạm thì đồng thiêng liêng mà bao năm gia đình nàng đời niềm tin.

Trách con Mẹn và chúng bác của nó chăng?

Đúng, nếu không có con Mẹn và chúng bác của nó bày mưu lập kế, thì người chúng đi ngay về chúng của nàng đâu có phạm phải lỗi lầm này!

Trách Xuân, chúng nàng chăng?

Cũng đúng nữa. Tại sao người chúng của nàng lại dám phần bái nàng đi ngoài tình với một đứa con gái tuấn còn hơn con mình? Nàng không bao giờ tin chuyển đó có thể xảy ra được! Vội mà nó xảy ra!

Trách nàng chăng?

Bây Tình

Tác Giả: Lác Long Huánh Quác Phú
Thứ Năm, 01 Tháng 12 Năm 2011 05:49

Chuyện xáy ra quá đau khổ, nghĩ tới cái gì, nàng trách cái đó, nghĩ tới người nào nàng trách người đó, trong đó có cả nàng:

Nàng trách mình tới sao vì họ u sầu, để có quá nhiều thời gian đi chùa, để đó mà bày đặt đi làm thiện!

Mà muộn làm thiện cũng không sao, nhưng tới sao phải vì Việt Nam? Xá Má này cũng làm người của giúp đỡ kia mà?

Nàng trách nàng quá dái dát đã để người khác hành không kinh nghiệm tình trạng đi một mình! Chẳng cần một chút mảnh khỏe của con Mẹ là đã họ bay phách tán, quên một đáng vá!

Nàng trách nàng quá khổ dái tin người. Trách mình quá tin: nhìn bề ngoài của một người miền nam, mà tin là đoán được những gì họ nghĩ trong đầu, nhưng nàng đã từng tin hào khi còn theo chàng dáy học ở miền tây như là. Nàng không ngờ sau ba mươi năm xa quê hương, với tới sao dái, xã hội Việt Nam đã biến hình đến như thế, trong đó, những đứa con gái thát thá miền nam cũng cùng sụp đổ!

Nàng trách, nàng trách tất cả, trách để trút bỏ cái tốt, xá bỏ cái xấu, trách cho vui nỗi niềm, trách để đời sống tới cái này, vì người kia, nhưng rồi tất cả, càng trách nàng càng thấy đau khổ.

Tình chuông thanh thoát chạm đến phố phường kinh buái sáng, Thấy như hàng đá cây chà xáng bàn, người của một nhìn lên bề hình Phật Tá Nhá Lai, hai tay chấp tráng người của, nàng lâm râm khán vái thêm vài phút tráng khi để ngáy. Ngày hai buổi thành tâm tụng niệm, rồi tất cả Thấy dán dán tìm thấy sự an bình cho tâm hồn. Một điáu Thấy khám phá ra rằng: không phải đi chùa tụng kinh xuyên là tu. Cũng không phải cho người ta nhiều tiền là làm thiện, có nhiều người của. Càng không phải để kính cho hay, lấy cho nhiều là trở thành một người của tu hành có công bố cao, để để người khác kính trọng. ..

Tất cả là duyên, là nghiệp hay nói nôm na là cái số. Phật ở trong tâm của ta. Phật ở trong tất cả hành động sinh hoạt hàng ngày. Phật ở tất cả mọi nơi. Điáu quan trọng nhất là tâm hồn phải vì tha, luôn thành tâm tụng kinh thiện. Mọi việc đã có tạo hóa an bài...

Nàng đã ngá.

CHÚ THÍCH:

Vì một cái duyên, tôi biết được câu chuyện. Bài báo của ký giả John Boudreau là để ngáng lòng thúc đẩy tôi kể lại. Hy vọng nó sẽ đóng góp vào kho tàng vô tận “Chuyện Dài XHCN.”

Vì là chuyện dài xhcán, nên còn rất nhiều mảnh khỏe hợp để mình chia sẻ với họ. Theo tôi nghĩ: nếu còn “Khúc Ruát Ngàn Dám,” thì mình sẽ còn để người khác nghe câu chuyện của ra ngoài một! Xin chúc tất cả may mắn!

2011

Lác Long Huánh Quác Phú
(Hián nên edit)